

Sager, der forelægges os og kunne stønne over, hvorvidt det vil være i Samsundets Interesse, at de blive udførte, eller om de i det hele taget ikke koste mere, end efter vort Skøn kan være nyttigt, men den rent tekniske Løsning af Spørgsmaalene maa vi ganske overlade til vedkommende Minister. Jeg tror, det vilde være en høist uheldig Fremgangsmaade, hvis hvert Medlem her i Tinget, som var i Besiddelse af særlig Sagskundskab vilde gøre den gældende over for vedkommende Minister, og jeg tror, det vilde være meget uheldigt, om vi ikke i Finansudvalget behandlede Sagerne med den Resignation, som vi i Virkeligheden pleje at vise. Hvad det foreliggende Spørgsmaal angaar, forekommer det mig, at Diskussionen har faaet en loblig stor Udstrækning. Man er begyndt temmelig tidlig i Historien og har under Forhandlingen af dette Punkt, som her foreligger, inddraget Forhold, som egentlig ikke ligge for her. Hvorvidt nu den hele Historie med Høfdebygninger langs Sjællands Vestkyst fra Begyndelsen af har været heldig eller uheldig, og hvilke Resultater den har bragt, ligger ikke for her. Det Spørgsmaal, som her foreligger, forekommer mig at være det, om den nu eksisterende Dyborøntanal skal bevares. Saa vidt jeg har stønnet, er det det Spørgsmaal, der har været forelagt Udvalget, og det tror jeg nok, man har anset for rigtigt af forskellige Hensyn. Men hvis Dyborøntanalen skal bevares, kan der ikke være nogen som helst Tvivl om — og man behøver ikke at være i Besiddelse af tekniske Kundskaber for at forstaa det — at det saa er nødvendigt, at Høfde Nr. 59 sikres. Den er nu paa Veje til at gaa sin Vej af Mangel paa Bagland, paa Grund af, at den ikke har Rod mere i Landet, fordi Landet forsvinder. Det er nemlig paavist gennem Opmaalinger, der have fundet Sted, og det er saaledes notorisk sikkert, at samtidig med at den nordre Tange vokser Syd efter, aftager den søndre Tange ligeledes Syd efter, det vil sige, at Udløbet fra Limfjorden til Vesterhavet stadig flytter sig mod Syd, og nu har det flyttet sig saa langt ned, at det har naaet Roden af Høfde 59. Som Følge deraf har Nr. 59 i Øjeblikket lige akkurat saa meget Landfæste, at den kan staa, men om den til næste Aar eller om to Aar har saa meget Landfæste, at den kan blive staaende, er meget usikkert. Og Kommissionen har derfor aldeles bestemt forlangt, at der, for at sikre Nr. 59, med andre Ord sikre Dyborøntanalen, maa skaffes tilstrækkeligt Bagland for denne Høfde, og det har ogsaa Ingeniør Fibiger udtrykkelig

udtalt. Han udtalte nemlig i sit saakaldte Testamente, at man for at vedligeholde Kanalen først og fremmest maa sikre den søndre Tanges nordlige Spids, og det er netop Høfde Nr. 59, hvilket ethvert Medlem kan faa Lejlighed til at overbevise sig om ved at se paa de Kort, der have været til Disposition for Finansudvalget. For nu at sikre Høfde 59 er det foreslaaet at anlægge 4 Høfder langs den nordlige Kant af den søndre Tange. Jeg stønner ikke, at det er muligt at projektere noget som helst andet Vandbygningsarbejde, der er i Stand til at løse denne Opgave, end netop disse Indbygninger. Om den Konstruktion, der er foreslaaet for disse Indbygninger, er tilstrækkelig solid, om det maaste vil vise sig nødvendigt at forstærke dem noget, eller om det vil vise sig nødvendigt f. Eks. at anbringe nogle mindre Udbygninger mellem dem for med det samme at holde paa Landet, det er der ingen Mennesker, der kan sige i dette Øjeblik; det maa Erfaringen afgøre; men at Konstruktionen i og for sig er det eneste, der er anvendeligt, naar vi skulle holde paa Høfde Nr. 59, er aldeles givet. Saa er det jo et Spørgsmaal om, hvorvidt disse Høfder saa ikke i anden Retning kunne gøre Skade, og i den Henseende udtalte det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds sig straks i sit første Foredrag, idet han mente, at de ville træde særdeles hindrende i Vejen for Sejlsadjen. Det er en Betragtning, som ikke for mig har nogen overdreven stor Betydning. Der eksisterer jo i Europas Floder Tusinder af Vandbygninger, som ere byggede ud i de sejlbare Floder, hvor Sejlsadjen dog foregaar efter den allerstørste Maalestok paa Tider, hvor der i disse Floder er en saa rivende Strøm, som man nogen Stinde vil kunne finde i Dyborøntanal, og man maa erindre, at den Dyborøntanal, som for Øjeblikket findes, og den vil formodentlig ikke blive af mindre Bredde, i hvert Fald vil man kunne sikre sig derimod, for Øjeblikket har en Bredde af mellem 16 og 1700 Alen. Der vil en saadan Høfdebygning eller Indbygning, hvad man nu vil kalde den, absolut ikke være mere generende for Sejlsadjen end alle de Indbygninger, der som sagt i Tusindvis bygges i alle Europas sejlbare Floder. Efter min Formening kan der derfor ikke være nogen som helst Betænkelighed ved at gaa til Bevillingen af den Sum, som er forlangt til Dyborøntanalens Sikring, hvis man vil sikre Dyborøntanalen. Det er det Spørgsmaal, som efter min Mening ligger for. Vil man sikre Dyborøntanalen, maa man gaa til